

Hof Den Haag, 24 augustus 2006, Cassina v Seats and Sofas

Le Corbusier 2

Harvard

AUTEURSRECHT

Geen inbreukmakende verveelvoudiging - deskundigenrapporten

Een en ander in aanmerking genomen is het hof van oordeel, zulks in afwijking van de bevindingen van prof. Marinissen, dat de Harvard in onvoldoende mate overeenstemming vertoont met de auteursrechtelijk beschermde trekken van de LC2 en de LC3.

Een en ander in aanmerking genomen is het hof van oordeel, zulks in afwijking van de bevindingen van prof. Marinissen, dat de Harvard in onvoldoende mate overeenstemming vertoont met de auteursrechtelijk beschermde trekken van de LC2 en de LC3. De afmetingen van de arm- en rugleuningen van de Harvard verschillen aanzienlijk ten opzichte van die van de LC2 en de LC3. In het bijzonder acht het hof van belang dat de rugleuning van de Harvard uitsteekt boven de armleuningen. Juist nu de gelijke hoogte van de zij- en rugkussens een karakteristieke trek van de LC2 en LC3 betreft, gaat het niet aan, zoals Cassina in haar memorie van grieven onder 113 doet, denkbeeldig de rugleuning van de Harvard weg te laten. Voorts acht het hof relevant dat de buisconstructie niet doorloopt aan de achterzijde van de Harvard en dat de poten niet zijn geïntegreerd in de buisconstructie. De vorm van het frame, inclusief het horizontale gedeelte van de buis aan de achterzijde van het meubel, is een auteursrechtelijk beschermde trek. Prof. Marinissen gaat naar het oordeel van het hof ten onrechte hieraan voorbij. Zijn standpunt dat het kenmerkende element dat een samenstel van rechtstandig geplaatste kussenblokken door het frame strak wordt 'omgeven' terugkeert in het meubel-model Harvard van Seats and Sofas, kan het hof dan ook niet volgen.

PROCESRECHT

Rectificatie

Geen belang bij rectificatie gelet op tijdsverloop en toezegging

Vindplaatsen: AMI 2007, p. 32; BIE 200-7, nr. 60, p. 331

Hof Den Haag, 24 augustus 2006

(J.C. Fasseur-Van Santen, A.D. Kiers-Becking en C.J. Verduyn)

Rolnummer:05/716

de vennootschap naar vreemd recht CASSINA S.P.A.,
gevestigd te Meda, Itallë,
appellante,

hierna te noemen: Cassina,
procureur: mr L.M. Bruins,
tegen

SEATS AND SOFAS B.V.,
gevestigd te Sliedrecht,
geïntimeerde,

hierna te noemen: Seats and Sofas,
procureur: mr E. Grabandt.

Het geding

Bij exploit van 11 mei 2005 is Cassina in hoger beroep gekomen van het tussen haar als eiseres en (onder meer) Seats and Sofas als gedaagde gewezen vonnis van de voorzieningenrechter in de rechtbank Dordrecht van 13 april 2005. Bij memorie van grieven heeft zij, onder overlegging van producties, elf grieven tegen het vonnis aangevoerd en haar eis gewijzigd. Bij memorie van antwoord heeft Seats and Sofas de grieven bestreden.

Partijen hebben hun standpunten op 18 mei 2006 voor het hof doen bepleiten aan de hand van pleitnotities, Cassina door mr N.D.R. Nefkens, advocaat te Amsterdam en Seats and Sofas door mr FVB.M. Mutsaerts, advocaat te 's-Hertogenbosch. Bij die gelegenheid hebben beide partijen nog producties in het geding gebracht.

Partijen hebben hun procesdossiers overgelegd en arrest gevraagd.

Beoordeling van het hoger beroep

1. Het hof gaat in hoger beroep uit van de door de voorzieningenrechter in het vonnis onder 4 tot en met 10 vastgestelde en ook in hoger beroep niet weersproken feiten.

2. Cassina heeft in hoger beroep haar eis vermeerderd in die zin dat zij thans tevens een rectificatie vordert van de advertentie die Seats and Sofas na de uitspraak van de voorzieningenrechter heeft geplaatst in de Telegraaf van 16 april 2005 en voorts een bevel tot het staken van merkinbreuk. Seats and Sofas heeft tegen de eiswijziging geen bezwaar gemaakt, zodat het hof uitgaat van de eis zoals gewijzigd.

3. Het gaat in deze zaak om het volgende. In 1928 heeft de beroemde architect Le Corbusier (samen met anderen) de zitmeubelen LC2 en LC3 ontworpen. Vast staat dat de LC2 en de LC3 auteursrechtelijk beschermde werken zijn. Cassina heeft krachtens een licentieovereenkomst met de auteursrechthebbers het exclusieve recht verkregen (onder meer) de LC2 en de LC3 te produceren en te verkopen in de gehele wereld. Tevens is zij door de auteursrechthebbers gevolmachtigd om zelfstandig en in eigen naam in rechte op te treden tegen inbreuken op het auteursrecht op (onder meer) de LC2 en de LC3. Seats and Sofas houdt zich bezig met

de verkoop van meubelen, waaronder de twee- en driezitsbanken van het type Harvard, ook wel aangeduid als Princeton. In deze procedure is in de eerste plaats aan de orde of het model Harvard inbreuk maakt op het auteursrecht op de LC2 en de LC3.

4. De voorzieningenrechter heeft overwogen dat naar zijn voorlopig oordeel in het model Harvard geen kenmerkende trekken van de LC2 terugkomen en dat de totaalindruk van dat model voldoende afwijkt van die van de LC2, zodat geen inbreuk op het auteursrecht op de LC2 wordt gemaakt.

5. Grieven 1 en 2 hebben tot doel het auteursrecht op de LC3 in de rechtsstrijd te betrekken. Volgens de toelichting op de grieven maakt de Harvard inbreuk op het auteursrecht op de LC2 én de LC3 en behoort de verbodsvordering dan ook ten aanzien van beide meubelmodellen alsnog te worden toegewezen.

6. Grief 3 klaagt dat de voorzieningenrechter bij de beantwoording van de inbreukvraag het primaire inbreukcriterium te beperkt heeft uitgelegd. Volgens de toelichting is primair bepalend of één of meer auteursrechtelijk beschermde trekken van de LC2/LC3 herkenbaar terugkeren in de Harvard. De voorzieningenrechter heeft miskend dat voor het aannemen van auteursrechtinbreuk niet vereist is dat alle auteursrechtelijk beschermde elementen zijn overgenomen, aldus de toelichting. De grieven 4 tot en met 10 bestrijden het oordeel van de voorzieningenrechter dat geen sprake is van auteursrechtinbreuk. In de toelichting op de grieven wordt betoogd dat de karakteristieke en beschermde vormelementen van de LC2/LC3 herkenbaar terugkeren in de Harvard, zodat sprake is van (gedeeltelijke) verveelvoudiging. Subsidiar wordt aangevoerd dat ook de totaalindrukken van de LC2/LC3 en de Harvard overeenstemmen. De voorzieningenrechter is volgens de toelichting op grief 6 dan ook ten onrechte voorbijgegaan aan het rapport van Prof. Marinissen. In de toelichting op grief 6 wordt voorts gewezen op een tegenstrijdigheid tussen het rapport van prof. Jacobs van 6 oktober 2004 (in eerste aanleg door Cassina overgelegd als productie 15) en het rapport van prof. Jacobs van 16 december 2004 (in eerste aanleg door Seats and Sofas overgelegd als productie 1). Grief 11 is een algemene slotgrief.

7. Het hof overweegt als volgt. Van een verveelvoudiging in de zin van art. 13 Aw. is sprake indien een bepaalde mate van overeenstemming bestaat tussen het auteursrechtelijk beschermde werk en het beweerdelijk inbreukmakende werk; daartoe moet worden beoordeeld of het beweerdelijk inbreukmakende werk de auteursrechtelijk beschermde trekken van het eerdere werk vertoont, zodanig dat de totaalindrukken overeenkomen. Een (door de maker van het beweerdelijk inbreukmakende werk te ontzenuwen) vermoeden van ontlening moet worden aangenomen indien het beweerdelijk inbreukmakende werk in zodanige mate de auteursrechtelijk beschermde trekken van het eerdere werk vertoont, dat de totaalindrukken die beide werken maken te weinig verschillen voor het oordeel dat het eerstbedoelde werk als een zelfstandig (bedoeld is: nieuw) werk kan worden aangemerkt (HR 29 december

1995, NJ 1996, 546 en HR 29 november 2002, NJ 2003, 17). Het hof merkt daarbij op dat voor (tegen)bewijslevering in een kort geding als het onderhavige geen plaats is. Het hof verwerpt het standpunt van Cassina dat erop neerkomt dat de auteursrechtelijk beschermde trekken enerzijds en de totaalindrukken anderzijds als twee afzonderlijke maatstaven van verschillende rang moeten worden aangemerkt. De totaalindrukken staan naar het oordeel van het hof niet los van de auteursrechtelijk beschermde trekken: of de totaalindruk die een beweerdelijk inbreukmakend werk maakt, te weinig verschilt van die van het auteursrechtelijk beschermde werk voor het oordeel dat het eerstbedoelde werk als een nieuw werk kan worden aangemerkt, hangt af van de mate waarin het beweerdelijk inbreukmakende werk de auteursrechtelijk beschermde trekken van het oorspronkelijke werk vertoont. Niet kan worden aanvaard dat reeds van auteursrechtinbreuk sprake is indien slechts één karakteristiek element van een auteursrechtelijk beschermd werk is overgenomen, terwijl de totaalindruk die dit werk maakt overigens geheel verschilt van die van het auteursrechtelijk beschermde werk.

8. Het hof zal eerst onderzoeken welke de auteursrechtelijk beschermde trekken van de LC2 en de LC3 zijn, waaraan voorafgaand het de meubelen zal beschrijven. De LC2 wordt uitgevoerd als fauteuil, twee-en driezitsbank. De LC3 wordt uitgevoerd als fauteuil en tweezitsbank en ook als poef. Aan het hof is een LC2-fauteuil ter beschikking gesteld.

vooraanzicht LC2-fauteuil zijaanzicht LC2-fauteuil

De hierna beschreven uiterlijke kenmerken gelden voor alle uitvoeringen, voor zover niet anders is vermeld.

9. De LC2 (Fauteuil Grand Confort, petit modèle) wordt gevormd door een samenstel van losse kussens dat wordt omsloten door een stalen buizenframe. De kussens bestaan uit twee rechtop staande zijkussens, die de zijkanten van de stoel vormen, een rechtop staand rechthoekig rugkussen met daartussen een liggend zitkussen, geplaatst op een 'onderkussen'. De zijkussens en het rugkussen zijn even hoog. De afstand van de bovenzijde van het zijkussen tot de grond (dus inclusief de poten) is (nagenoeg) even groot als de breedte van het zijkussen; aldus benadert de zijkant van de stoel een vierkant. De kussens hebben alle een zelfde dikte, met uitzondering van het onderkussen dat iets dikker is, en de dikte van de kussens is op alle plaatsen gelijk. Aan de onderzijde worden de kussens begrensd door een dunne metalen, opstaande rand. Het buizenframe bestaat uit horizontale en verticale metalen buizen. Aan de voorzijde loopt een verticale buis vanuit de ene voorpoot omhoog, maakt dan een scherpe hoek van 90°

en gaat aldus over in een horizontale buis die doorloopt, telkens een scherpe hoek van 90° makend, aan de buitenzijde om het ene zijkussen, het rugkussen en het andere zijkussen; aan de voorzijde maakt de buis weer een scherpe hoek van 90° en loopt door in verticale richting tot in de andere voorpoot. Aan de achterzijde bevinden zich twee verticale buizen, die aansluiten op het horizontale deel van de andere buis en doorlopen tot in de achterpoten. Ter hoogte van het onderkussen loopt een tweede, dunnere horizontale buis die aansluit op de verticale buizen en die het horizontale deel van de andere buis volgt.

10. De LC3 (Fauteuil Grand Confort, grand modèle) heeft geen onderkussen en beschikt over een zitkussen dat dikker is dan de arm-en rugkussens. Het zit-en het rugkussen zijn enigszins breder dan die van de LC2, terwijl de zij-en rugkussens (van gelijke hoogte) minder hoog zijn dan die van de LC2. De afstand van de bovenzijde van het zijkussen tot de grond (dus inclusief de poten) is iets kleiner dan bij de LC2. Het buizenframe is minder hoog dan dat van de LC2. De poef bestaat uit een samenstel van een, naar het hof begrijpt, los vierkant kussen van een bepaalde hoogte en een stalen buizenframe. Aan de onderzijde worden het kussen begrensd door een dunne metalen, opstaande rand. Aan de voorzijde loopt, op enige afstand van de linker, respectievelijk rechter zijkant, aan weerszijden van de poef een verticale buis vanuit de poot omhoog, maakt halverwege het kussen een scherpe hoek van 90° en gaat aldus over in een horizontale buis die, een scherpe hoek van 90° makend, langs de zijkant van het kussen loopt, weer een scherpe hoek van 90° maakt en aldus bij de achterzijde uitkomt, aanstonds een scherpe hoek van 90° maakt en doorloopt in verticale richting tot in de achterpoot. Het hof merkt op dat ter zitting geen meubel uit de LC3-serie is getoond en ook niet aan het hof ter beschikking is gesteld.

11. Als een auteursrechtelijk beschermde trek van de LC2 merkt het hof in de eerste plaats aan de afmetingen van de zij- en rugkussens, in het bijzonder dat de zijkussens een nagenoeg vierkante vorm hebben. Als een auteursrechtelijk beschermde van zowel de LC2 als de LC3 merkt het hof voorts aan dat -anders dan bij stoelen en banken gebruikelijk -de zijkussens even hoog zijn als het rugkussen, dat een hoek van 90° met het rugkussen maakt. Hierdoor wordt naar het oordeel van het hof bereikt dat die onderdelen tezamen een eenheid met een kubus-/blokvorm vormen, waardoor het uiterlijk van de LC2 en de LC3 in belangrijke mate wordt bepaald. Als een andere auteursrechtelijk beschermde trek moet het buizenframe worden beschouwd. Hoewel (ook) ten tijde van het ontwerpen van de LC2 en LC3 vaker buismateriaal werd toegepast in meubels, is bij de LC2 en LC3 nieuw en oorspronkelijk, dat het buizenframe aan de buitenzijde de kussens omsluit. Hieraan doet niet af dat prof. Jacobs in zijn rapport van 16 december 2004 (p. 2 bovenaan) wijst op een aantal stoelen die zijn gebaseerd op hetzelfde vormprincipe, waarbij de zitvorm, opgebouwd uit zitkussens, rugkussens en eventueel armsteunen, wordt omsloten door een min of meer strak vormgegeven buisframe, dat ook het

onderstel vormt, en op die grond stelt dat de stoel van Le Corbusier wat originaliteit betreft nadrukkelijk geplaatst moet worden in een trend. Wat daarvan zij, de door prof. Jacobs genoemde stoelen zijn alle ontworpen na 1928 en zijn dus van later datum dan de LC2 en de LC3, zoals Cassina in haar memorie van grieven onder 98 terecht opmerkt. Het hof is voorts, anders dan prof. Marinissen (p. 4 van zijn rapport), van oordeel dat de metalen strip aan de onderzijde van de LC2 en de LC3 niet op zichzelf beschouwd reeds een kenmerkend element van de LC2 en de LC3 vormt. Deze kan immers niet los worden gezien van het buizenframe, waarvan de strip onderdeel uitmaakt.

12. Het hof zal voorts onderzoeken of en in hoeverre de Harvard met de auteursrechtelijk beschermde trekken van de LC2 en de LC3 overeenstemming vertoont. De Harvard wordt uitgevoerd als fauteuil, twee- en driezitsbank. Aan het hof is een Harvard-fauteuil ter beschikking gesteld.

vooraanzicht Harvard-fauteuil zijaanzicht Harvard-fauteuil
De Harvard is net als de LC2 en LC3 samengesteld uit blokvormen; de armleuningen, rugleuning en zitting lijken op het eerste gezicht te bestaan uit kussens, doch zijn vaste, beklede onderdelen van het meubel. De armleuningen zijn aanmerkelijk dikker dan die van de LC2 en de LC3. Van opzij gezien valt op dat de armleuningen rechthoekig, en niet, zoals de zijkussens van de LC2 en de LC3, bij benadering vierkant zijn. Verder valt op dat het rugleuning boven de armleuningen uitsteekt. De rugleuning is van boven smaller dan van onderen en maakt, anders dan bij de LC2 en de LC3, een aanmerkelijk grotere hoek met het zitkussen dan 90°, hetgeen temeer opvalt nu de rugleuning boven de armleuningen uitsteekt. Rond de armleuningen is een buisconstructie bevestigd. Deze loopt van de voorzijde van elke armleuning van onder af verticaal omhoog, maakt dan een hoek van 90° en gaat aldus over in een horizontale buis die doorloopt, telkens met een hoek van 90°, aan de buitenzijde van deze armleuning tot aan de achterzijde, maakt daar een hoek van 90° en loopt door in verticale richting tot onderzijde van deze armleuning, maakt daar een (scherpe) hoek van 90° en loopt vervolgens langs de onderzijde van de armleuning weer naar de voorzijde. Anders dan bij de LC2 en de LC3 loopt het horizontale deel van de buis dus niet aan de achterzijde langs de rugleuning door. De buisconstructie van de Harvard dient ook niet om de arm- en rugleuning bijeen te houden, maar louter als decoratie. De buizen zijn dikker dan die van de LC2 en de LC3 en de bochten die de buis maakt, zijn aanmerkelijk ronder. De poten van de Harvard maken geen deel uit van de buisconstructie rond de armleuningen. Zij zijn separaat bevestigd aan de onderkant van de stoel,

enigszins naar binnen toe, en zijn aan de onderzijde verdikt.

13. Een en ander in aanmerking genomen is het hof van oordeel, zulks in afwijking van de bevindingen van prof. Marinissen, dat de Harvard in onvoldoende mate overeenstemming vertoont met de auteursrechtelijk beschermde trekken van de LC2 en de LC3. De afmetingen van de arm- en rugleuningen van de Harvard verschillen aanzienlijk ten opzichte van die van de LC2 en de LC3. In het bijzonder acht het hof van belang dat de rugleuning van de Harvard uitsteekt boven de armleuningen. Juist nu de gelijke hoogte van de zij- en rugkussens een karakteristieke trek van de LC2 en LC3 betreft, gaat het niet aan, zoals Cassina in haar memorie van grieven onder 113 doet, denkbeeldig de rugleuning van de Harvard weg te laten. Voorts acht het hof relevant dat de buisconstructie niet doorloopt aan de achterzijde van de Harvard en dat de poten niet zijn geïntegreerd in de buisconstructie. De vorm van het frame, inclusief het horizontale gedeelte van de buis aan de achterzijde van het meubel, is een auteursrechtelijk beschermde trek. Prof. Marinissen gaat naar het oordeel van het hof ten onrechte hieraan voorbij. Zijn standpunt dat het kenmerkende element dat een samenspel van rechtstandig geplaatste kussenblokken door het frame strak wordt 'omgeven' terugkeert in het meubelmodel Harvard van Seats and Sofas, kan het hof dan ook niet volgen. Cassina wijst er nog op dat prof. Jacobs in zijn rapport van 16 oktober 2004 (p. 2 onderaan) verklaart dat '(b)eide meubels worden omsloten door een buis(constructie)' en dat deze zin in zijn rapport van 16 december 2004 niet meer voorkomt. Zij stelt in dit verband dat aan de geloofwaardigheid van de bevindingen van prof. Jacobs en aan zijn deskundigheid moet worden getwijfeld. Het hof stelt vast dat prof. Jacobs in zijn eerste rapport (p. 3 bovenaan) tevens verklaart: 'De twee meest opvallende kenmerken van de LG meubels, te weten de kubusachtige vorm en de strak omsluitende buisconstructie, die ook het onderstel vormt, zijn in de Harvard bank niet aanwezig.' In het licht hiervan moet worden aangenomen dat de gewraakte zin in hetzelfde rapport op een vergissing berust.

14. De genoemde verschillen brengen naar het oordeel van het hof tevens mee dat de Harvard een andere totaalindruk maakt dan de LC2 en de LC3. De LC2 heeft een kubusvormig, strak uiterlijk en komt over als een design-meubel. Met name valt de eenheid van de geometrische vormen op. De LC3 oogt eveneens 'blokachtig' en als een design-meubel, maar is breder en lager en komt daardoor robuuster over dan de LC2. De Harvard is weliswaar opgebouwd uit blokvormen, maar wekt in zijn geheel beschouwd niet de indruk van 'blok vorm', in het bijzonder doordat de rugleuning boven de armleuningen uitsteekt en een grotere hoek met het zitkussen maakt dan 90°. De buizen van de buisconstructie zijn dikker en de bochten die de buizen maken zijn minder scherp; de poten maken geen deel uit van de buisconstructie en zijn van onder verdikt. Door de verschillen in dikte tussen de armleuningen, de rugleuning en het kussen en door de verhoudingen tus-

sen lengte, breedte en hoogte, is van een eenheid van vormen geen sprake. Als gevolg hiervan mist de Harvard wat de LC2 en de LC3 bijzonder maakt. Voor zover Cassina wil betogen dat het onderstel van de LC3-poef, dat slechts horizontale buizen aan de zijkan-ten vertoont en niet aan de achterzijde, tevens als een auteursrechtelijk beschermde trek van de LC3 moet worden aangemerkt en dat deze trek is terug te vinden in de Harvard, verwerpt het hof dit betoog, reeds omdat de fauteuil en de banken uit de Harvard-collectie een geheel andere totaalindruk maken dan de LC3-poef.

15. Het voorgaande in aanmerking genomen is het hof van oordeel dat de Harvard geen inbreuk maakt op het auteursrecht op de LC2 en de LC3. De grieven zijn mitsdien ongegrond.

16. Cassina heeft bij pleidooi (pleitnota onder 1) haar vordering voor zover gebaseerd op het merkenrecht in-getrokken, zodat het hof hierop niet hoeft in te gaan.

17. Aan het gevorderde bevel tot rectificatie van de ad-vertentie die Seats and Sofas heeft geplaatst in de Telegraaf van 16 april 2005 legt Cassina ten grondslag dat de advertentie onrechtmatig is nu de inhoud hiervan ten opzichte van de consument misleidend is in de zin van art. 194 BW. De tekst: 'Seats and Sofas wint we-reldwijde rechtszaak!' is onjuist; het vonnis betreft immers een voorlopig oordeel van de voorzieningen rechter in de rechtbank Dordrecht. Voorts is de mede-delung dat de Harvard een strak Italiaans ontwerp is misleidend, nu uit de overgelegde stukken blijkt dat de fabrikant/leverancier Pools is. Seats and Sofas heeft bovendien in de advertentie een afbeelding afgedrukt van de LC2. Daarmee haakt zij op onrechtmatige wijze aan bij de wereldvermaarde LC2 en maakt zij (weder-om) inbreuk op het auteursrecht daarop, aldus Cassina.

18. Het hof overweegt als volgt. Op zichzelf levert het opnemen door Seats and Sofas van een afbeelding van de LC2 in haar advertentie auteursrechtinbreuk op. Seats and Sofas erkent dat haar uitlatingen in de adver-tentie niet geheel correct zijn; zij spreekt in dit verband van een onschuldige overdrijving respectievelijk van een onschuldige bagatel. De advocaat van Seats and Sofas heeft bij brief van 7 juni 2005 aan de advocaat van Cassina bericht dat zijn cliënte bereid is te verklar-en dat zij niet opnieuw bedoelde advertentie in de Telegraaf zal plaatsen. In het licht hiervan en mede ge-let op het tijdsverloop is het hof van oordeel dat Cassina geen belang heeft bij de gevorderde rectificatie. Daarbij gaat het hof ervan uit dat Seats and Sofas over de inhoud van dit arrest geen onjuiste mededelin-gen zal doen.

19. Cassina heeft in eerste aanleg gesteld dat Seats and Sofas onrechtmatig handelt jegens haar en de auteurs-rechthebbenden op de LC2 en de LC3 doordat de meubelmodellen Harvard van inferieure kwaliteit zijn en tegen zeer lage prijzen op de markt worden gebracht waardoor zij op onrechtmatige wijze aanhaakt bij en profiteert van het succes en de exclusiviteit van de ori-ginele Cassina-meubelen. Voor zover Cassina in hoger beroep haar stelling handhaaft, heeft zij deze niet dan wel onvoldoende onderbouwd en wordt deze verwor-pen.

20. Het voorgaande brengt mee dat het bestreden von-nis zal worden bekrachtigd. Cassina zal als de overwegend in het ongelijk gestelde partij in de kosten van het hoger beroep worden veroordeeld.

Beslissing

Het hof:

- bekrachtigt het tussen partijen gewezen vonnis van de voorzieningen rechter in de rechtbank Dordrecht van 13 april 2005;

- veroordeelt Cassina in de kosten van het hoger be-roep, tot op heden aan de zijde van Seats and Sofas begroot op €291,--aan verschotten en €2.682,--aan sa-laris procureur.